

[Ole Espersen]

rer sig, som man gør her. Ministeransvarlighedsloven kræver, at der foreligger forsættlig eller grov uagtsomhed i forbindelse med tilsidesættelse af de pligter, der påhviler en minister efter grundloven eller lovgivningen i øvrigt eller efter hans stillings beskaffenhed.

Forslagsstilleren har på ingen måde søgt blot at antyde, at der skulle foreligge forsæt eller grov uagtsomhed. Forslagsstilleren henviser uden nogen selvstændig behandling eller vurdering overhovedet til beretningens side 204-216, der i øvrigt ikke indeholder konklusionerne, og derudover til de tusindvis af sider, som indeholdes i landsdommer Niels Larsens beretning fra september 1984. Det er, som om forslagsstilleren ikke selv tror på sin sag. Der er intet forsøg på at vise folketing, at der skulle foreligge grov uagtsomhed eller forsæt hos den, mod hvem forslagsstilleren ønsker at folketinget rejser tiltale.

Jeg synes, at man om dette forslag må sige præcis det samme, som forslagsstilleren sagde, da fremskridtspartiet i sidste samling - 8. november 1984 - kom med et forslag om rigsretstiltale mod de tidligere arbejdsministre. Da sagde hr. Maisted som repræsentant for de frie demokrater i anledning af det forslag, der forelå dengang, og som minder fuldstændig om dette i sit ordvalg, følgende:

»Forslaget er usagligt og dårligt gennemarbejdet, og det er beklageligt, at fremskridtspartiets folketingsgruppe er nået dertil. Jeg kan ikke støtte forslaget.«

Jeg synes, at dette minder umådelig meget om det, der blev foreslået dengang.

På min gruppes vegne skal jeg sige, at vi har foretaget en grundig gennemgang af den beretning, der foreligger, og som ikke indeholder noget nyt i forhold til den forrige, som vi ikke fandt nødvendig, men som vi selvfølgelig synes det er meget rart vi har, fordi det under vidneansvar er bekræftet, at der ikke foreligger de tiltalepunkter, man har hævdet fra anden side. Beretningen bekræfter samtidig efter vores opfattelse, at der ikke foreligger - og kan rejses tiltale for - overtrædelse af ministeransvarlighedsloven.

Hagen Hagensen (KF):

Justitsministeren har netop i hovedtræk gennemgået den beretning, der nu foreligger fra kommissionsdomstolen, og som er til

fortsat overvejelse i udvalget for forretningsordenen. Ud over beretningen har vi landsdommer Niels Larsens store undersøgelse af forholdene omkring dagpengesagen.

Det forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale, hr. Maisted har fremsat, vedrører alene spørgsmålet om hr. Svend Aukens ansvar som minister for en del af den periode, dagpengesagen omfatter.

Der er med rette af kommissionsdomstolen peget på, at spørgsmålet om et ansvar for dem, der har været ministre i den periode, der er tale om, er det overladt tinget at tage stilling til.

I beretningen på side 324 siges det om hr. Svend Auken:

»For så vidt angår Svend Auken mener domstolen, at det må overlades til folketinget at vurdere betydningen af, at han ikke reagerede tidligere.«

Endvidere er der - hvad der er henvist til i forslaget, noget bredt, synes jeg, af hr. Maisted - en fremstilling i beretningen side 204-216, hvor det navnlig drejer sig om siderne 215-216, der vedrører hr. Svend Auken som arbejdsminister i omtalte periode. Herom siger man i beretningen:

»For så vidt angår tidligere arbejdsminister Svend Auken bemærkes, at hans møde den 30. maj 1980 med bl.a. Arbejdsløshedskassernes Samvirke må betragtes som en politisk opbakning af arbejdsdirektoratet i forhold til kasserne.«

Senere siges det:

»I juli måned 1981, efter at han havde afgivet sin redegørelse af 26. maj 1981 til statsrevisorerne og modtaget rigsrevisors notat af 23. juni 1981, vidste han imidlertid, at der endnu ikke var fundet nogen løsning på spørgsmålet om en nyordning, og at bestemmelserne i cirkulæret af 5. november 1980 om renteniveau og renteafkast af hjælpekonti m.v. på hovedkasseniveau ikke var tilfredsstillende efter rigsrevisionens opfattelse.«

Derefter siges det, at der er ting, hr. Svend Auken ikke kan siges at være blevet underrettet om. Til slut siger kommissionsdomstolen:

»På den anden side måtte sagens politiske aspekter... tale for en politisk styring af sagen, i jo højere grad, jo længere tid der gik, uden at der blev fundet en løsning.«

Jeg har draget disse ting frem, fordi jeg gerne vil henvise til, hvad jeg under debatten